

[Frode Jakobsen.]

regler. Så kunne man spørge: hvorfor så en konvention? Grunden er efter min opfattelse først og fremmest den, at gennem de sidste 25 år er der blevet oprettet en lang række nye stater med andre traditioner eller helt uden traditioner på det område. Danmark underskrev konventionen i 1963. Jeg forstår, vi har efterlevet den ikke bare siden 1963, men også før den blev til, og derfor mener jeg ikke, der er nogen grund til ikke at binde sig internationalt ved en ratifikation. Jeg skal derfor anbefale lovforslaget til vedtagelse.

Knud Thomsen: Mit partis ordfører i denne sag, hr. Knud Østergaard, er på grund af sygdom forhindret i at være til stede. Jeg skal derfor på hans vegne fremsætte nogle ganske enkelte bemærkninger ved denne første behandling.

Man kan sige, at nu har vi, som hr. Frode Jakobsen også var inde på, efterlevet denne konvention både før og efter vores underskrift i 1963. Men det kan også efter det konservative folkepartis mening være rimeligt, at vi nu gennem dette lovforslag giver os selv mulighed for at ratificere konventionen.

Det er jo for mange af os noget fremmed stof, stof, som vi sjældent kommer i berøring med, og jeg finder derfor, at det ville være rimeligt, om vi fik lejlighed til et kort samråd med udenrigsministeren ved en udvalgsbehandling, som jeg for øvrigt skal tilstræbe for vort partis vedkommende at gøre både kort og velvillig.

Jeg forstår, at der i alt fald ikke kan være tale om statsfinansielle konsekvenser, og det kan kun glæde mig. Af særlige bemærkninger skal jeg kun komme med den, at vi fornuftigvis ikke skal drøfte konventionen med udenrigsministeren, for jeg ved jo fra tidligere tilfælde, at parolen er: tag den eller lad være. Man kan ikke ændre på en konvention. Det er kun selve dens overførsel til dansk lovstof, vi kan drøfte.

En særlig bemærkning har jeg med interesse hæftet mig ved, nemlig at efter ratifikationen vil der være mulighed for et fælles nordisk konsulært samarbejde, og det var en af de ting, jeg gerne ville høre lidt nærmere om fra udenrigsministeren under et samråd. Det ville ikke være rimeligt på

nogen måde at binde udenrigsministeren her til her ved første behandling, men jeg går ud fra, at vi kan få lejlighed til at høre lidt om det oversat til praktisk sprog til glæde for de folketingsmedlemmer, der skal arbejde med dette stof.

Per Federspiel: Mellem stater med gamle diplomatiske traditioner havde det næppe været nødvendigt at skride til at skrive under på de tusinder af ord, der er nedlagt i de konventioner, som ligger til grund for forslaget til lov om konsulære forbindelser. Men det kan sikkert være rigtigt af hensyn til mindre udviklede lande, at man har faste regler at gå efter, og da der ikke er noget nyt i disse konventioner, som i og for sig ikke har været indeholdt i gammel konsulatspraksis, kan jeg på mit partis vegne tiltræde lovforslaget og medvirke til dets vedtagelse.

K. Helveg Petersen: Jeg kan på det radikale venstres vegne anbefale lovforslaget. Det er rimeligt, at man samler de for konsulære forbindelser gældende regler i en særlig lovgivning. For så vidt er det en opsamlingsopgave, der er løst. Man kan ikke sige, at vi har skyndt os med det, al den stund den konvention, der ligger til grund for forslaget, blev underskrevet den 24. april 1963. Men det er rimeligt, at vi nu får denne sag klaret.

Jeg vil da også tro, at det kunne være rimeligt, at vi i et samråd fik besvaret nogle spørgsmål. Bl. a. kunne det interessere mig at få at vide, hvilken fremgangsmåde man anvender, når man skal tage stilling til, om man skal betjene sig af udsendte eller honorære konsuler. Der er jo i lovforslaget taget forbehold på dette punkt, således at vi stadig fra dansk side kan bruge princippet med honorære konsuler.

Jeg anbefaler lovforslaget til hurtig vedtagelse.

Gert Petersen: Selv om man vel nok fra de gennem lang tid etablerede staters synspunkt kan sige, at det er sædvaneret, der så at sige er kodificeret her, er der gået et ganske betydeligt arbejde forud i forbindelse med selve udarbejdelsen af Wienerkonventionen. Slet så let som det har kunnet lyde, har det næppe været i betragtning af, at vi nu er så mange stater på denne